

2 adventná nedeľa 2022 A

AI Jednou z najpopulárnejších športovkýň na Slovensku je aj lyžiarka Petra Vlhová. Pri rozhovoroch nezabudne často pripomenúť, že úspech stojí veľa námahy, odriekania a bolesti. A dodáva, že čím viac sa pripravuje, tým viac to bolí, ale prináša to svoje ovocie.

KE V dnešnom evanjeliu počujeme hlas proroka Jána Krstiteľa, ktorý hovorí podobne: "Prinášajte teda ovocie hodné pokánia!"

DI Ján Krstiteľ kázal v Judskej púšti. Jeho hlas sa nemieša s hlukom a hukotom mestských ulíc, ale prichádza z diaľky, jasný a nerušený. Púšť je miestom očisty a prázdnoty. Nič nebráni vo výhľade na nebo. Nič nestojí v ceste Bohu a nič nebráni počúvať jeho slovo. Posolstvo Jána Krstiteľa je čo najstručnejšie a najjasnejšie. Obsahuje výzvu: "Robte pokánie." Podľa tohto výkriku je možné spoznať, že ide o proroka. Výzva "Obráťte sa!" alebo "Napravte sa!" sa neustále opakovala z úst prorokov ako pochodeň, ktorá vyzýva k návratu k Bohu. Tak ako je Ján kazateľom vyzývajúcim k pokániu, je aj radostným poslom. Je to príprava na príchod Pána, ktorý prichádza ako uzdravovateľ a Spasiteľ.

PAR Ján Krstiteľ ohlasuje a vyzýva nielen k zbaveniu sa hriechov, ale k pokániu a obráteniu. Kazatelia vyzývajúci k pokániu a obráteniu nie sú nikdy populárni. Človek vôbec nerád počuje, že urobil niečo zlé a že by sa mal zmeniť. Kazatelia, ktorí vyzývajú k pokániu, žijú nebezpečný život. Riskujú nepopularitu a odmietnutie, alebo ešte horšie: uväznenie alebo smrť. Kázanie pokánia a obrátenia bolo, je a bude však stále aktuálne.

MY Vinny Flynn napísal knihu *7 tajomstiev svätej spovede*. Úžasným spôsobom v nej vysvetľuje kresťanské chápanie pokánia a obrátenia. Píše: „Spoveď som nikdy nepovažoval za príjemnú činnosť. Predstava, že inému človeku mám hovoriť veci, ktoré nechcem priznať ani sám pred sebou, nebola veľmi vábivá. Vždy to bolo nepríjemné, často ťažké a niekedy priam ponižujúce – najmä keď kňaz nebol trpezlivý a chápací. Keďže som bol „dobrým katolíkom“ a chcel som prijať sväté prijímanie, vedel som, že na prijímanie nemôžem ísť, ak mám na duši ťažký hriech. Vždy, keď som si uvedomil, že som spáchal ťažký hriech, pocit viny ma nútil ísť na spoveď. Spoveď a sväté prijímanie boli pre mňa dve úplne odlišné veci. Ich jediný vzťah spočíval v tom, že jedno si vyžaduje to druhé. Chcel som prijať sväté prijímanie, a tak som musel ísť na spoveď. Keďže som spoveď chápal len obmedzene, úplne som sa sústredil na hriech, čo v mojom ponímaní nebolo najšťastnejšie riešenie. Znamenalo to, že som bol zlý „myšlienkami, slovami alebo skutkami“. Mal som ten zoznam stále na mysli, bol to akoby „zoznam potravín“, zoznam zlých myšlienok, slov a činov. Keď som mal na ňom príliš veľa položiek alebo keď jedna z položiek bola príliš zlá či šokujúca, uvedomil

som si, že by som nemal chodiť na sväté prijímanie, pokiaľ nepôjdem na spoveď. Pozbieral som odvalu a prinútil som sa ísť do spovednice. Dúfal som, že kňaz nebude vedieť, kto som. Poznáte to? Myslel som si, že Boh sa do spovede zapája len nepriamo. Myslel som si, že spoveď bola len medzi mnou a kňazom. Odrapotal som svoj zoznam hriechov a odrecitoval modlitbu dokonalej ľútosti, ktorú som si zapamätal ešte z detstva. Kňaz mi odpustil v Božom mene a uložil mi pokánie; a zo spovednice som odišiel s pocitom úľavy. Vedel som, že začínam odznova a opäť môžem chodiť na sväté prijímanie. Bolo to celé zlé? Samozrejme, že nie. Musíme si uvedomiť hriech a odpustenie. A určite by nebolo správne, keby som prijímal sväté prijímanie s ťažkým hriechom na duši. Moje chápanie spovede však bolo také obmedzené a jednostranné, že mi bránilo objaviť skutočnú krásu a hodnotu tejto sviatosti – krásu a hodnotu, ktorú sa aj malé dieťa dokáže naučiť pochopiť, ak je mu správne predložená.“ Ďalej píše: „Myslím si však, že hlavný dôvod, prečo sa vraciame na spoveď s tým istým zoznamom, je ten, že nerozumieme, čo chce Kristus v spovednici s nami urobiť. Ideme tam, lebo chceme, aby sa nám odpustili hriechy. No neuvedomujeme si, že on chce pre nás urobiť oveľa viac! Chce nás uzdraviť z postojov, nezriadených žiadostí, problémov a rán, ktoré spôsobujú, že stále pácham tie isté hriechy. Ak budete v Katechizme hľadať informácie o spovedi, nenájdete ich pod položkou „Odpustenie“. Nájdete ich pod položkou „Uzdravujúce sviatosti“.“ Flynn cituje sv. Faustína a vysvetľuje, že by sme k spovedi mali chodiť z 2 hlavných dôvodov: 1, aby sme sa uzdravili a 2, kvôli výchove – naša duša potrebuje stálu výchovu ako malé dieťa.“ Teda uzdravenie a výchova. Faustína vôbec nespomína hriech a odpustenie. Prečo? Lebo vie, že hriech nás zraňuje, a aj keď sa nám odpustia hriechy, ostávame zranení, zmätení a duchovne slabí. Odpustením hriechov sa len začína proces uzdravovania a obnovy vzťahu s Bohom. Spoveď nemá byť rýchlá náprava. Má to byť proces uzdravovania a výchovy, ktorý nám pomôže rásť, aby sme stále znova neupadali do tých istých hriechov a nechodili stále s tým istým zoznamom. Flynn konštatuje: „Boh sa nezameriava na náš hriech, ale na náš vzťah s ním.“

ADE Pokánie a obrátenie je ťažký proces podobne ako cvičenie a tréning lyžiarky Petry Vlhovej. Pamätajme však, že my si tento proces sťažujeme tým, že kresťanské chápanie pokánia vôbec nevnímame. Urobme kroky, aby sme sa dostali z chápania spovede len ako očisty od hriechov ku kresťanskému chápaniu spovede ako k začiatku procesu kde hlavným cieľom je Boh, ktorý jediný nás môže duchovne uzdravovať a vychovávať. Amen.